

80 pct. hidrørte fra statsmidler og 20 pct. fra kommunale midler.

Endvidere støttede regeringen udflytningen under den tidligere politik med et tilskud til byggeomkostninger på 25 fl. pr. m², dog højst 25 pct. af udgifterne.

I april 1959 blev hele egnsudviklingspolitikken taget op til fornyet overvejelse, idet man fandt, at de hidtidige foranstaltninger ikke var tilstrækkelige. Under den hidtidige politik var der i årene fra 1953 til 1958 oprettet ca. 200 nye virksomheder i egnsudviklingsområderne med beskæftigelse til ca. 16 000 arbejdere.

I henhold til den nye politik lægges den afgørende vægt fra regeringens side fortsat på infrastrukturen.

Der er derfor nu udarbejdet en 5 års plan for forbedring af vejforbindelserne, men det overvejes allerede nu at accelerere planens gennemførelse. På budgettet for 1959-60 er der afsat ca. 50 mill. fl. til særlige vejarbejder m. v. i de vanskelige områder ud over det normale budget, der årligt andrager ca. 90 mill. fl. Vand-, gas- og elektricitetsforsyningen anses derimod i Holland for normale kommunale opgaver, hvortil der i princippet ikke ydes subsidiering fra statens side, hvilket dog i enkelte tilfælde finder sted i egnsudviklingsområderne for så vidt angår vandforsyningen.

Da man fra Hollands side som anført lægger afgørende vægt på, at de bycentre, der etableres, kan være tiltrækkende, yder man fra statens side subsidier til etablering af kulturelle og sociale goder såsom sportspladser, teatre, biblioteker og lignende. Disse subsidier bevilges på det årlige budget for ministeriet for sociale arbejder og andrager for tiden 4 mill. fl. årlig. Tilskuddene kan ikke overstige 70 pct. af de samlede udgifter, og mindst 10 pct. af udgifterne skal udredes fra privat side. Det forudsættes således, at der fra kommunal side ydes op til 20 pct.

Der lægges megen vægt på oprettelse af højere almene skoler og tekniske skoler i udviklingsområderne. Noget særligt budget herfor findes ikke, men en særlig komité tager sig af spørgsmålet inden for de normale bevillingsrammer.

Boligproblemet rejser også i Holland vanskelige spørgsmål. Der gives for tiden byggetilladelser i Holland til 37 000 lejlig-

heder om året, og af disse lejligheder er 2 000 reserveret til særlig anvendelse i egnsudviklingsområderne, men fra regeringens side er man klar over, at dette antal er for lille, og der er bestræbelser i gang for at søge antallet forøget.

For at mindske de økonomiske vanskeligheder for arbejdere, der ønsker at flytte ud til nye virksomheder i egnsudviklingsområderne, ydes der af staten dels et tilskud på op til 1 000 fl. pr. familie til dækning af flytteomkostninger, dels en ugentlig godtgørelse til arbejdere, så længe den pågældende er nødsaget til at bo på et andet sted end arbejdspladsen.

I de særlige udviklingsområder etableres der i samarbejde med industrien uddannelseskursus for ufaglært arbejdskraft. De hermed forbundne udgifter dækkes fuldt ud af staten. Endvidere findes der særlige træningssystemer inden for de enkelte industrivirksomheder, der opnår tilskud fra staten udgørende forskellen mellem den utrænede arbejders „lønværdi“ og den normale arbejds løn.

Den væsentligste ændring ved indførelsen af den nye politik i 1959 var imidlertid en betydelig udvidelse af de tilskud, der fra statens side ydes virksomheder, der etableres i egnsudviklingsområderne. Fra regeringens side foretrækker man at yde den statslige bistand i form af tilskud og ikke som lange lån eller garantier for lån, jfr. dog nedenfor om kommunale lånemuligheder. Begrundelsen herfor er bl. a., at industriherren antages at føle sig mere tiltrukket af et kontant tilskud end af lån. Hertil kommer, at den økonomiske situation i Holland antages at tillade pengeinstitutterne at yde tilstrækkelige lån til anlægs- og driftsmidler. En statslig garantiordning findes dog for håndværket og den mindre industri.

I henhold til de nye bestemmelser er der i perioden fra den 20. april 1959 til den 1. januar 1960 bevilget tilskud til 175 ansøgere til et samlet beløb af 20 mill. fl., hvorved 10 000 arbejdere har fået beskæftigelse.

De pågældende tilskud ydes i øvrigt også i stort omfang til udenlandske virksomheder i Hollands bestræbelser på at tiltrække sig udenlandsk investering. Tilskuddene ydes efter generelle regler, når